

Chương

4

TƯƠNG QUAN GIỮA THIÊN CHÚA VÀ CON NGƯỜI

Chúa Giêsu là Con Một của Thiên Chúa Cha, chỉ có Ngài mới biết rõ Chúa Cha và dạy ta biết Thiên Chúa Cha là Cha thật của chúng ta.

Trong bài giảng trên núi, Chúa Giêsu nhiều lần khẳng định chắc nịch rằng Thiên Chúa đích thật là Cha của chúng ta. Cụm từ Thiên Chúa là “*Cha của anh em*” được nhắc đi nhắc lại như một điệp khúc trên cả chục lần trong suốt bài giảng này.

Xin trích dẫn một số câu:

Khi dạy về cầu nguyện, Chúa Giêsu nói:

“*Cha anh em* (Thiên Chúa Cha) đã biết rõ anh em cần gì, trước khi anh em cầu xin” (Mt 6,8).

“Vậy nếu anh em vốn là những kẻ xấu mà còn biết cho con cái mình những của tốt lành, phương chi *Cha anh em*, Đấng ngự trên trời, lại không ban những của tốt lành cho những kẻ kêu xin Ngài sao?” (Mt 7,11).

Khi kêu gọi chúng ta sống cao cả tốt lành, Chúa Giêsu nói:

“Vậy anh em hãy nên hoàn thiện, như *Cha anh em* trên trời là Đấng hoàn thiện” (Mt 5,48).

Khi dạy ta cầu nguyện, Chúa Giêsu nói: “Còn anh, khi cầu nguyện, hãy vào phòng, đóng cửa lại, và cầu nguyện cùng *Cha của anh*, Đấng hiện diện nơi kín đáo. Và *Cha của anh*, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả lại cho anh” (Mt 6,6).

“Vậy, anh em hãy cầu nguyện như thế này: Lạy *Cha* chúng con là Đấng ngự trên trời, xin làm cho danh thánh *Cha* vinh hiển... Xin *Cha* cho chúng con hôm nay lương thực hằng ngày...” (Mt 6, 9-11).

“Còn Thầy, Thầy bảo anh em: hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh em. Như vậy, anh em mới được trở nên con cái của *Cha anh em*, Đấng ngự trên trời” (Mt 5,45).

Và trong Tin Mừng Luca, khi dạy ta sống nhân từ, Chúa Giêsu nói:

“Anh em hãy có lòng nhân từ, như *Cha anh em* là Đấng nhân từ” (Lc 6,36).

“Anh em vốn là những kẻ xấu mà còn biết dành cho con cái mình những của tốt lành; phương chi *Cha của anh em* ở trên trời lại không ban Thánh Thần cho những kẻ kêu xin Ngài sao?” (Lc 11, 13).

(*Xin xem thêm: Matthêu chương 6 các câu: 1, 8, 14, 15, 18, 26, 32; chương 7,11;*

chương 10 câu 20 và 29; Thư Galat 4,6; Gioan 20,17; Roma 1,7.)

Đến đây, có bạn tự hỏi: Tính cách của Cha trên trời như thế nào? Ngài là Người Cha hiền lành hay khắc nghiệt? Nhân từ hay hung ác?

Chỉ có Chúa Giêsu biết rõ Chúa Cha và Ngài đã phác họa cho chúng ta thấy tấm lòng của Cha trên trời qua dụ ngôn “Người Cha nhân lành” sau đây:

Một người kia có hai con trai. Người con thứ nói với cha rằng: “Thưa cha, xin cho con phần tài sản con được hưởng”. Và người cha đã chia của cải cho hai con. Ít ngày sau, người con thứ thu góp tất cả rồi trốn đi phương xa. Ở đó anh ta sống phóng đãng, phung phí tài sản của mình.

Khi anh ta đã ăn tiêu hết sạch, thì lại xảy ra trong vùng ấy một nạn đói khủng khiếp. Và anh ta bắt đầu lâm cảnh túng

thiếu, nên phải đi ở đợ cho một người dân trong vùng; người này sai anh ta ra đồng chăn heo. Anh ta ao ước lấy đậu muồng heo ăn mà nhét cho đầy bụng, nhưng chẳng ai cho. Bấy giờ anh ta hồi tâm và tự nhủ: “Biết bao nhiêu người làm công cho cha ta được cơm dư gạo thừa, mà ta ở đây lại chết đói! Thôi, ta đứng lên, đi về cùng cha và thưa với người: Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa. Xin coi con như một người làm công cho cha vậy”. Thế rồi anh ta đứng lên đi về cùng cha.

Anh ta còn ở đằng xa, thì người cha đã trông thấy. Ông chạnh lòng thương, chạy ra ôm cổ anh ta và hôn lấy hôn để.

Bấy giờ người con nói rằng: “Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa...” Nhưng người cha liền bảo các đầy tớ rằng: “Mau đem áo đẹp nhất ra đây mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào ngón tay, xỏ dép vào chân cậu, rồi đi bắt con bê đã vỗ béo làm thịt để chúng ta mở tiệc ăn mừng! Vì con ta đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy”. Và họ bắt đầu ăn mừng.

Lúc ấy người con cả của ông đang ở ngoài đồng. Khi anh ta về gần đến nhà, nghe thấy tiếng đàn ca nhảy múa, liền gọi

một người đầy tớ ra mà hỏi xem có chuyện gì. Người ấy trả lời: “Em cậu đã về, và cha cậu đã làm thịt con bê béo, vì gặp lại cậu ấy mạnh khỏe”. Người anh cả liền nổi giận và không chịu vào nhà. Nhưng cha cậu ra ngăn nỉ. Cậu trả lời cha: “Cha coi, đã bao nhiêu năm trời con hầu hạ cha, và chẳng khi nào trái lệnh, thế mà chưa bao giờ cha cho lấy được một con dê con để con ăn mừng với bạn bè. Còn thặng con của cha đó, sau khi đã nuốt hết của cải của cha với bọn điếm, nay trở về, thì cha lại giết bê béo ăn mừng!”

Nhưng người cha nói với anh ta: “Con à, lúc nào con cũng ở với cha, tất cả những gì của cha đều là của con. Nhưng chúng ta phải ăn mừng, phải vui vẻ, vì em con đây đã chết mà nay lại sống, đã mất mà nay lại tìm thấy” (Lc 15, 11-30).

Người Cha của chúng ta tốt lành như thế đấy. Ngài vẫn đêm ngày dõi mắt trông chờ con cái trở về. Lẽ nào chúng ta cứ sống xa cách Ngài mãi sao!

TƯƠNG QUAN CHA - CON

Để giúp chúng ta nhận biết Thiên Chúa là Cha và sống thân mật với Cha trên trời, Chúa Giêsu dạy chúng ta gọi Thiên Chúa bằng “Áp-ba”. Áp-ba là tiếng của trẻ thơ Do Thái âu yếm gọi cha của mình, dịch ra tiếng Việt là Bố ơi, Ba ơi!

Mặc dù Thiên Chúa là Đấng tạo dựng vũ trụ, là Chúa Tể càn khôn, còn loài người chỉ là loại thụ tạo thấp hèn, thế mà Chúa Giêsu không dạy chúng ta tôn với Ngài là “muôn tâu Ngọc Hoàng Thượng Đế”, mà lại gọi Ngài cách thân thương là Áp-ba, có nghĩa là Bố, là Ba.

Mặc dù Thiên Chúa là Vua trên muôn vua, là Chúa trên các chúa, thế mà Chúa Giêsu không dạy chúng ta thưa với Chúa Cha là: Muôn tâu Thánh Thượng, nghe có vẻ xa cách quá, mà lại gọi Ngài cách thân mật là Ba ơi, Bố yêu ơi!

Mặc dù Thiên Chúa là Ông Chủ cao cả, còn chúng ta là tôi tớ thấp hèn, vậy mà Chúa Giêsu không dạy chúng ta thưa với Ngài bằng câu: Thưa Ông Chủ, mà gọi Ngài là Bố ời, Ba ời!

Như thế, tương quan giữa chúng ta và Thiên Chúa không phải là tương quan

- Giữa Vị Chúa Tể trời đất với loài thụ tạo nhỏ bé,

- Hay giữa ông vua sang trọng với bề tôi thấp hèn,

- Hoặc giữa ông chủ uy quyền với tôi tớ hèn mọn...

Tương quan giữa chúng ta và Thiên Chúa là tương quan giữa cha mẹ và con cái trong gia đình.

Khi dạy ta gọi Thiên Chúa bằng Ba, Bố, Cha... Thiên Chúa muốn chúng ta nhìn nhận Ngài là Người Cha yêu quý trong gia đình và Ngài nhìn nhận chúng ta là đứa con bé bỏng rất đáng yêu trong nhà.

Thế mà dường như lâu nay chúng ta không nhìn nhận Chúa là Cha thật của mình. Chúng ta xem người cha, người mẹ trong gia đình mới thật là mẹ, là cha; còn Cha trên trời thì chúng ta không xác tín là Cha, là Mẹ thật của mình, nên chúng ta sống xa cách với Ngài, thậm chí còn gạt bỏ Ngài ra khỏi cuộc đời ta.

Đã là con thì phải nhận biết và yêu mến mẹ cha. Nếu chúng ta chỉ hiểu biết và yêu mến cha mẹ trần gian mà bất cần Cha Mẹ trên trời; không cần tìm hiểu, không quan tâm hay gạt bỏ Cha Mẹ trên trời ra khỏi cuộc sống mình thì thật là một đứa con chưa tròn chữ hiếu.

ĐỪNG BỘI BẠC VỚI CHA TRÊN TRỜI

Đêm nọ, Thiên Chúa hiện ra (trong giấc mơ) với một người bỏ Chúa lâu năm và Ngài trách anh ta cách nhẹ nhàng:

- Ta là Cha của con, đã sinh ra con, sao con không tưởng gì đến Ta?

Người đó cúi kính đáp:

- Ông sinh ra tôi mặc ông, tôi không cần biết đến ông!

Chúa tiếp:

- Ta ban cho con từng hơi thở, nếu không có không khí Ta ban, làm sao con sống được?

Người đó vẫn bất cần:

- Mặc ông, tôi không cần biết đến ông!

Chúa vẫn kiên nhẫn dịu dặt:

- Ta ban cho con từng hớp nước, không có nước ta ban, làm sao con sống nổi?

Người đó ngoảnh mặt không nhìn vào Chúa và đáp cộc lốc:

- Mặc ông, tôi không cần đếm xỉa đến ông.

Chúa vẫn nhẫn nhục:

- Ta cho con có trí tuệ, có sức khoẻ... như chiếc cần câu để con kiếm sống hằng ngày...

Người đó vội ngắt lời Chúa:

- Mặc ông, tôi bất cần ông!

Chúa tỏ ra vẻ buồn phiền và tiếp:

- Ta cho Con Một của Ta xuống thế chịu khổ nạn, chịu chết thay cho con, đền tội cho con, cứu con khỏi chết muôn đời, chẳng lẽ con không biết điều đó sao?

Người đó đáp:

- Mặc ông, tôi không thương mến gì ông. Tôi gạt bỏ ông ra khỏi đời tôi. Tôi không thèm đếm xỉa gì đến ông!

Cuối cùng, Chúa hỏi:

- Vậy thì đến khi con từ già cõi đời này, con có cần Ta đón con vào Thiên đàng không?

Bấy giờ người đó đáp:

-Ồ, chuyện đó tính sau. Bao giờ tôi sắp chết thì tôi sẽ quay lại với ông!

Câu chuyện minh họa trên đây phản ánh phần nào tính bội bạc đáng trách của con người đối với Thiên Chúa là Cha đã yêu thương và tạo dựng nên mình.

Thưa bạn,

Đa số người Việt chúng ta đều tin có Trời (Thiên Chúa). Niềm tin đó được diễn tả qua những câu nói trên cửa miệng mỗi người: “Trời sinh, Trời dưỡng”, “Trời sinh voi, Trời sinh cỏ”, “Ông Trời có mắt”...

Cũng như bao người khác, tôi vẫn tin có Trời (Thiên Chúa) là Đấng tạo dựng vũ trụ càn khôn cũng như đã tạo dựng nên tôi, nhưng tôi nghĩ rằng tôi cũng như bao

người khác, không được Ngài ưu ái hơn những thụ tạo khác. Tương quan giữa Ngài và tôi chỉ là tương quan giữa Tạo Hoá và thụ tạo. Tôi, cũng như bất cứ ai, chẳng có gì đặc biệt đối với Ngài.

Thế rồi, nhờ ơn soi sáng của Chúa Thánh Thần, nhờ lời giáo huấn của Chúa Giêsu, tôi xác tín Thiên Chúa đã thật sự sinh ra tôi, thật sự nuôi dưỡng tôi, hết lòng yêu thương chăm sóc tôi... Ngài là Cha thật của tôi cũng như của mọi người, một người Cha rất quyền năng, rất tốt lành, vô cùng thánh thiện và rất tuyệt vời...

Thế là tôi cảm nhận một hạnh phúc lớn lao tràn ngập tâm hồn. Dù có phải mất hết những gì tôi có ở đời này nhưng còn có Chúa là Cha thì vẫn còn dư đầy hạnh phúc, vì Cha trên trời là tất cả của đời tôi.

Tôi hy vọng mai đây, bạn cũng sẽ khám phá được điều tuyệt vời này và có được niềm vui vì có Cha trên trời như tôi.

Vậy thì việc quan trọng nhất đời là cần học hỏi cho biết chân dung Cha Mẹ trên trời của chúng ta, để biết ơn Ngài, thờ phượng Ngài và sống hiếu thảo với Ngài. Đây là điều hết sức chính đáng!

Cùng ngắm nghĩ:

1. Dựa vào đâu để biết Thiên Chúa thật sự là Cha của chúng ta?

2. Chúa Giêsu diễn tả lòng yêu thương và tha thứ của Thiên Chúa Cha qua dụ ngôn nào?

3. Chúa Giê-su dạy chúng ta gọi Thiên Chúa bằng từ nào?

4. Tương quan giữa chúng ta với Thiên Chúa là tương quan thế nào?

*Đừng bội bạc
với Cha trên trời*